A°. 1827. N°. 25.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 26 FEBRUARIJ.

KONINKLIJKE AKADEMIE VAN *BEELDENDE KUNSTEN* TE *AMSTERDAM.*

De Raad van Bestuur der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam;

Gelet op art. 19 van het Reglement dier instelling, alsmede op het Besluit van Z. M. van 21 Mei 1821, betrekkelijk het dingen naar den grooten prijs bij de Koninklijke Akademie.

Geeft mits dezen aan de belanghebbenden openlijk te kennen:

1°. Dat er een wedstrijd, wegens den tweejarigen grooten prijs, aan de Akademie voormeld, alhier, dit jaar, zijn zal, en dat dezelve geopend zal worden op den 5den Mei aanstaande, in het lokaal van voormelde Akademie, des morgens ten 9 ure precies.

2°. Dat het vak, waarin gemelde wedstrijd dit jaar plaats zal hebben, is dat van Bouwkunde.

3°. Dat deze groote prijs, door Z. M. zoo goedgunstig toegestaan, gelegen is in het genot, gedurende *vier jaren*, van een Pensioen van *twaalf honderd guldens*, ten einde zich gedurende dien tijd, ter bevordering der studie, buiten 's lands op te honden, en daarvan ten minste drie jaren in Italie door te brengen, of in het land, hetwelk ter beoefening best geschikt zal bevonden worden.

4°. Dat niemand naar dezen hoogsten prijs zal kunnen mededingen, dan die in het Rijk geboren, of van Nederlandsche Ouders is, en gedurende het laatste jaar aan de Akademie alhier, of op eenige andere Akademie of School binnen het Rijk, is onderwezen.

5°. De mededingers zijn verpligt vóór den eersten April eerstkomende, schriftelijke opgave te doen van hunne namen en woonplaatsen, en daarbij de noodige bewijzen van geboorte, studien enz. in te zenden bij den Sekretaris, aan het lokaal der Akademie boven de groote Beurs; ten einde een voorloopige wedstrijd zou kunnen plaats hebben, wanneer een te groot aantal mededingers zich mogt aanmelden, zullende hun in dat geval daarvan bij tijds behoorlijke kennis gegeven worden.

Amsterdam, den 7den Februarij 1827.

D. W. ELIAS, *President.*
H. DE FLINES, *Sekretaris.*

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 17 Februarij. De tijding, heden morgen omtrent de gezondheid van den Heer Canning ontvangen, is zeer voldoende. De Geneesheeren vertrouwen, dat Zijne Exc. thans zonder nieuwe instortingen, verder herstellen zal.

In de Kamer der Gemeenten heeft men voor eene jaarlijksche som van 9000 ponden sterling voor H. H. K. K. H. H. den Hertog en Hertogin van Clarence gestemd.

De Heer H. Hardinghe verzocht hebbende, dat de Kamer zich in geheim committé mogte veranderen om over de begrooting voor de artillerie te stemmen, wenscht de Heer Maberley vooraf den staat van 's Lands finantien te kennen. Hij maakt een weinig geruststellend tafereel van de hulpbronnen van Engeland, en hij meent, dat de Kanselier zich in zijne berekeningen vergist heeft.

De Kanselier der Exequier treedt in vele bijzonderheden om te bewijzen, dat hij zich niet vergist heeft en dat de hulpmiddelen van Engeland in geen ongunstigen staat zijn, waarin hij volkomen slaagt.

De Kamer gaat over ter stemming van de begrooting voor de artillerie, ten bedrage van 979,894 ponden st.

— Wij hebben heden morgen de dagbladen van Lissabon, van den 5, 6 en 7den, ontvangen, zij bevestigen volledig de tijding, dat de opstandelingen tot op den afstand van eenige mijlen van Oporto genaderd waren; maar dat zij, in allerijl, over Braga, ten halvenwege tusschen Oporto en de grenzen van Spanje gelegen, de vlucht genomen hadden. Zij hebben zich verder naar den kant van Gallicie gerigt, waar de Spaansche autoriteiten waarschijnlijk weder tegen de verklaring van Koning Ferdinand handelen zullen. De uitkomst zal in alle gevallen eenen beslissenden invloed hebben op de betrekkingen tusschen Spanje van den eenen kant, en Portugal vereenigd met Groot-Brittannien ter andere zijde.

Het plan der opstandelingen was overigens wel beraamd en met veel stoutmoedigheid uitgevoerd, maar de uitmuntende voorzorgen door den Generaal Stubba genomen, hebben Oporto gered, en terzelver tijd de aanmerkelijke eigendommen der Engelsche Kooplieden. De Generaals Villa-Flor, Angeja en Mello hebben alles gedaan, wat men van hunnen moed en hunne vaderlandsliefde konde verwachten, en hebben zich met zeer veel behendigheid het feil slaan der opstandelingen ten nutte gemaakt om hun hunnen buit te ontnemen en zo tot eene overhaaste vlugt te dwingen. Daar zij tot op negen mijlen van Oporto genaderd waren, is de verslagenheid buitengemeen groot geweest onder de Engelschen, die zich gelukkig rekenden indien zij hun leven ten koste van hun goed zouden kunnen redden; wij willen hopen, dat dit het laatste gevaar geweest zij, waaraan onze landgenooten zullen blootgesteld wezen, maar om er zekerder van te zijn, weten wij geen beter middel, dan dat men onze scheepsmagt vermeerdere, die waarschijnlijk onvoldoende zoude wezen in een groot gevaar; het eenige geval nogtans waar voor men ze in statie houdt.

— Zie hier het afschrift van eenen bijzonderen brief, dien wij heden morgen, onder dagteekening van den 7de, uit Lissabon ontvangen hebben, en die den hoofdzakelijken inhoud van eenen brief aan den Minister van oorlog bevat.

„ De Markies van Angeja, was den 3de te Braga, hij zou den volgenden dag Chaves aanvallen, die voor hem heen over de brug van de Prado vlugtte. Angeja, Villa-Flor, en Mello hebben zich vereenigd; de opstandelingen vluchten naar den kant van Galicie. Johan la Cerda, heeft gewigtige diensten in de twee Beiras bewezen. De Generaal Stubba verdient den grootsten lof. De Generaal Mello is aan het hoofd der infanterie, en Villa-Flor aan dat der kavallerie."

— Een ander brief van den 7de, meldt, dat de Engelsche troepen te Coimbre aangekomen zijn, en dat de staf Lissabon, binnen een paar dagen, verlaten zou.

De Kamer der Gedeputeerden heeft den 5 Februarij eene wet aangenomen, waardoor de havens van Lissabon en Oporto voor de koopvaardijschepen van alle natien, met welke Portugal niet in oorlog is, zullen openstaan; en ingeval van oorlog, zullen de bijzondere eigendommen, die zich in de havens of stapelplaatsen bevinden, geëerbiedigd worden.

— De overeenkomst, welke den 5de dezer maand te Parys tusschen de Engelsche en Spaansche Commissarissen gesloten is, opzigtens de voldoening der sommen door Spanje aan Engelsche onderdanen verschuldigd, is naar Madrid gezonden om de koninglijke sanctie te erlangen van Z. Kath. M., zonder welke zij niet zoude kunnen worden ten uitvoer gebragt. Men hoopt dat geene nieuwe moeijelijkheden den Koning Ferdinand beletten zullen om zijne bekrachtiging te geven aan eenen maatregel, die hem op dit oogenblik geen geld kost, terwijl de weigering aanleiding zoude kunnen geven tot ernstige gevolgen.

— *den* 19 *Februarij.* De geconsol. zijn 80 en 1 half; voor April 80 en 3 achtste; Columbiaansche 37 en 1 half; Mexicaansche 66 en 1 half; Cortes 13.

FRANKRYK.

PARIJS den 19 Februarij. In de zitting van de Kamer der Gedeputeerden rapporteert de Heer Bonnet, namens de commissie ter onderzoek van het ontwerp van wet op de drukpers, dat zij bij hare amendementen persisteert, die strekten om van het ontwerp van wet eene wezenlijke wet van beteugeling, en niet eene wet van vooringenomenheid (*prevention*) te maken. De maatregel om slechts aan een voorloopig onderzoek te onderwerpen de brochures beneden de twintig vellen en beneden het formaat in 18vo., is zeer sterk bestreden geworden. Men heeft zijne weinige krachtdadigheid aangehaald; zeer waarschijnlijk zullen er andere maatregelen voorgesteld worden; de commissie zal ze beoordeelen.

Vooral omtrent twee gewigtige vragen, volhardt de commissie bij de conclusien van haar rapport. De eene heeft betrekking op de eigenaren redacteurs der dagbladen; de andere op de verantwoordelijkheid der drukkers. De commissie oordeelt, dat, wanneer men het getal der eigenaren van dagbladen onbepaald laat, men behoort te vorderen, dat de verantwoordelijkheid nederkome op een, twee of drie eigenaren, die een derde gedeelte van den eigendom en van den borgtogt vereenigen zullen, of, zelfs de helft, wanneer het andere periodieke werken betreft.

Men heeft eene gewigtige tegenwerping gemaakt, omtrent art. 6, medebrengende, de provisionele uitvoering van de verklaring, waarbij de directeur van het boekwezen, of de Prefecten in de departementen weigeren zouden de eigenaars-redacteurs toe te laten. Men heeft gezegd, dat het noodzakelijk zoude zijn, dat die verklaring binnen een bepaald tijdruim afgegeven wierd, omdat, in den tusschentijd, de uitgaaf van het dagblad zou stilstaan. De commissie, zegt de rapporteur, is over dit onderwerp niet geraadpleegd; maar ik kan, wat mij betreft, zeggen, dat mij deze tijdbepaling allezins regtvaardig voorkomt; ik heb er met verscheidene leden der commissie over gesproken; en ik geloof niet, dat, wanneer dit amendement voorgesteld wordt, het tegenkanting ontmoeten kan.

Wat de verantwoordelijkheid der drukkers betreft, gelooft de commissie, dat haar amendement, hetwelk strekt om ze ter beslissing der regtbanken te laten, aller redelijkst is. Dat voorstel zal niets anders te weeg brengen, dan dat het den drukker omzigtiger maken zal. Hij zal den schrijver achter zich hebben; hij zal verpligt zijn, narigten ten zijnen opzigte in te winnen; hij zal zekerder zijn, eensdeels van deszelfs zedelijkheid, en, anderdeels, van zijne geldelijke genoegzaamheid; en deze beschikking kan, even weinig als het voorloopig vertoef van vijf dagen, tusschen de erlegging (depot) en de uitgaaf voor de kleine werkjes, beneden de twintig vellen, niet als verderfelijk voor het boekwezen beschouwd worden.

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

De rapporteur vergelijkt verder het ontwerp en de amendementen tusschen elkanderen. Gij zult, eindigt hij, overwegen en oordeelen.

De artikelen der wet, worden achtereenvolgens benevens de daarop voorgestelde amendementen, een voor een, behandeld. In de eerste plaats artikel 1, en een daarop voorgesteld amendement van den Heer Chamans, waarover de deliberatien begonnen en verder geadjourneerd worden tot morgen.

— *Den* 20 *Februarij.* Een brief uit Londen meldt, dat Lord Liverpool door eene beroerte overvallen en gevaarlijk ziek is. De gezondheid van den Heer Canning was in tegendeel veel beter.

Volgens de Engelsche dagbladen, zou de regterzijde van Z. Exc. geheel verlamd zijn, en er geene de minste waarschijnlijkheid zijn, dat hij immer herstelle, immers genoegzaam om zich meer aan de behandeling van zaken toe te wijden.

— De Heer de Caulincourt, Hertog van Vincence, in leven Minister van Buitenlandsche Zaken, en Gezant van Frankrijk, is aan de gevolgen eener lange ziekte, in den ouderdom van naauwlijks 54 jaren, alhier overleden, na, op zijn verzoek, met den geestelijken bijstand door den Aartsbisschop bediend te zijn geweest. Morgen, Woensdag ten twaalf ure, zal de uitvaart plaats hebben.

— *Den* 21 *Februarij.* In de zitting der Gedeputeerden van gisteren en heden, wordt het voorgesteld amendement, van den Heer Chamans en een ander van den Heer Bouville verworpen, en de twee amendementen van de commissie op het 1ste artikel van het ontwerp van wet op de drukpers, (hetwelk niettegenstaande de Grootzegelbewaarder, met toestemming van den Koning, zich daarmede gevoegd had, de President Ravez begreep, daar het zich in de wet bevond en de spreker in zijnen naam sprak, evenwel te moeten in omvraag brengen) aangenomen.

Het artikel der wet wordt, zoo als het zich dien ten gevolge bevindt, ter discussie gebragt, en de voortgezette discussien tot morgen geadjourneerd.

— *den* 22 *Februarij.* De lijkdienst van den Heer de Caulincourt, Hertog van Vicence (lezen wij in de *Etoile*) heeft gisteren in de Kerk Notre-Dame de Lorette plaats gehad. De slepen van het doodkleed werden gedragen door de Heeren Maarschalken Hertogen van Dalmatie en Trevize, de Graven Daru en Mollien.

Na den Kerkdienst is het lijk van den Hertog van Vicence overgebragt naar het kerkhof *du Père de la Chaise.* De kerkelijke gebeden geëindigd zijnde, hebben de Graaf Daru en de Maarschalk Hertog van Dalmatie eene lofrede op den overledenen uitgesproken. Men heeft onder den lijkstoet opgemerkt de Maarschalk Markies de Lauriston, de Hertog van Bassano, de Hertog de Valmy, de Hertog de Plaisance, de Hertog de Montabello, de Hertog de Praslin, de Generaal Markies Maison, Graaf Sebastiani, Graaf Mathieu Dumas, Baron Gourgaud, Excelmans, Petit enz.

Eergister waren de 5 pCts. 101 fr. 25 c.; de 3 pCts. 68 fr. 65 c. De Bank-Actien 1990.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 21 Februarij. De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden, ten half een ure,

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

hare zitting geopend met het hooren lezen, en arresteren van het proces verbaal der vorige zitting. Er zijn 66 leden tegenwoordig.

De President de leden der sectien voor de maand Februarij bij het lot gekozen hebbende, begeven zich dezelve respectivelijk, in de haar te beurtgevallene, ter verkiezing van hare Presidenten en Vice-Presidenten. De uitkomst is:

I	Sectie, de Heeren	*Metelerkamp*, *Fallon*.
II	—— ——	*Sandberg*, *de Stassart*.
III	—— ——	*Beelaerts*, *Warin*.
IV	—— ——	*De Serret*, *Corvet Hooft*.
V	—— ——	*Barthélémy*, *Donker Curtius*.
IV	—— ——	*Marechal*, *Collot d'Escury*.
VII	—— ——	*de Secus*, *van Lynden*.

De Leden in de zaal teruggekeerd, en deze keuze door den President aan de Kamer bekend gemaakt zijnde, leest de Griffier eenen brief in de Hollandsche taal voor, van Zijne Exc. den Minister van Financien, te kennen gevende, dat dringende omstandigheden het onmogelijk maakten, eventueel, de voorgestelde wet op het tarief der in- en uitgaande regten eerder, dan met den eersten Mei, in werking te brengen, en mitsdien verzoekende, dat de woorden, *eersten April*, in art. 1. van het ontwerp mogten veranderd worden, in: *eersten Mei*. De President zegt, dat de centrale sectie daarvan reeds kennis draagt en in haar rapport melding gemaakt heeft.

De centrale sectie doet vervolgens haar rapport over het gezegde ontwerp van wet; het zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld. De discussien, over het voorgestelde tarief zullen Maandag aanstaande beginnen.

De Heer *van Assche van Wyck* bij letteren te kennen gegeven hebbende, dat hij door ziekte belet wordt om zijne functien waar te nemen, benoemt de President, op zijn verzoek, een ander lid, hem bij de commissie der petitien te vervangen, in den Heer *Corver Hooft*.

De *Vaderlandsche Geschiedenis*, waarvan de Heer *Stuart* aan de Kamer hulde doet, zal in de boekerij geplaatst worden.

Onderscheidene ingekomene petitien worden aan de commissie voor de petitien verzonden, en deze verzocht om onverwijlt diegenen voor te nemen, welke betrekking hebben tot de organisatie der regterlijke magt.

De Heer *Secus* heeft, als rapporteur der commissie tot de petitien het woord: De fabrikanten en verwers van Brussel beklagen zich, dat de wet van den 24 Maart 1826, welke ten doel had om de nijverheid te beschermen, hun nu ten nadeele werkt door de wijze, waarop zij wordt uitgelegd; daar de Administrateur-Generaal der in- en uitgaande regten, door eene willekeurige onderscheiding tusschen de stoffen te maken, de inkomende regten voor sommige geweefde, van *f* 120 op *f* 70 verminderd heeft.

Sedert dien maatregel, zeggen zij, worden zij overstelpt door de mededinging van vreemde voortbrengselen, zoo dat zij een groot gedeelte hunner werklieden zullen moeten afdanken.

E. E. M. M. H. H. De Commissie is van begrip, dat dit verzoekschrift eene gewigtige vraag vervat, niet alleen in het belang van den Koophandel, maar ook in het algemeen belang. Men moet weten, of de Administrateur-Generaal, door een zijner besluiten, de beschikkingen der wet heeft kunnen vernietigen.

Uwe Commissie heeft vermeend, dat dit verzoek eene ernstige overweging verdiende, en stelt u voor, om het ter griffie te leggen.

Men besluit overeenkomstig het rapport, en, op voorstel van den Heer *de Stassart*, dat het rapport gedrukt zal worden.

De rapporteur vervolgt: De Heer *Stappers* beklaagt zich, dat het Gouvernement hem van alle zijne bedieningen heeft ontzet, om dat hij zich zoude bediend hebben van onbetamelijke uitdrukkingen, waaromtrent men een man, meer gewoon de wapenen dan de pen te voeren, niet te gestreng had moeten vonnissen; en om dat hij het Gouvernement valsche berekeningen zoude hebben voorgelegd, die hij echter in zijne geschriften regtvaardigen zou. Hij vertoogt aan de Kamer, dat hij, door die ontzetting, ingevolgen een artikel van het reglement van den 25 Junij 1825, van zijne politieke regten verstoken wordt en gelijk gesteld met de veroordeelden tot lijf- en onteerende straffen; dat deze beschikking van den 25 Junij 1825 reeds verscheiden leden tegen het budget van 1826 en 1827 en de wet betrekkelijk de Schutterijen had doen stemmen, en verzoekt dat er maatregelen mogen genomen worden, om dat artikel af te schaffen.

De Commissie stelt voor om dit verzoekschrift ter griffie te leggen. Hetgeen besloten wordt.

De Heer *de Meulenaere* merkt aan, dat dit slechts, ten aanzien van het tweede punt (het artikel van het Reglement dato den 25 Junij 1825) bedoeld kan worden; daar de ontzetting van eene herroepelijke post niet van de competentie der Kamer is; hetgeen de rapporteur toestemt; terwijl de President aanmerkt, dat het deponeren ter griffie, in het algemeen, geen ander doel heeft, dan om de inlichting, die de leden der Kamer zouden mogen verlangen, gemakkelijk te maken.

De Heer *van Hinlopen* doet rapport omtrent twee verzoekschriften, van branders uit Hassselt, zich beklagende over eenige bepalingen in de wet van den 26 Augustus 1822, de voordeelen inroepende, welke de branderijen te platte land genieten.

Dezelve zullen, dien overeenkomstig ter griffie gelegd, en het rapport gedrukt worden.

Hetzelfde besluit valt op het verzoekschrift van een inwoonder uit Antwerpen, tegen de oprigting van fabrijken in de gevangenhuizen, als nadeelig aan de nijverheid; met onderwerping van zijne inzigten over eene andere wijze om de gevangenen bezig te houden; overeenkomstig het rapport door den Heer *Waerts* uitgebragt.

De aanmerkingen van eenen ontvanger der accijnzen in de provincie Limburg, zullen mede ter griffie worden gelegd.

De Heer *Delanghe* doet namens dezelfde Commissie rapport over het verzoekschrift van eenige inwoonders van St. Frond, omtrent den impost op het gemaal. Zij beklagen zich over de wijze der repartitie, en dat er geene magt is om regt te spreken, tusschen de schattingschuldigen en het gezag, dat belang heeft om de gemaakte repartitie te behouden, dat men zich niet meer hield aan het maximum van *f* 2. 80. en over het willekeurige, hetgeen daaromtrent bijna overal veld gewonnen heeft.

De commissie stelt voor, om dat verzoekschrift ter griffie neer te leggen, conform besloten, en, op verzoek van den Heer *Fallon*, tevens, dat het rapport zal worden gedrukt en aan de leden rond gedeeld.

Overeenkomstig een tweede rapport van dienzelfden Heer, wordt laatstelijk besloten mede ter griffie te leggen; het verzoekschrift van een wever uit het arrondissement Hasselt, tegen de surveillance, waaronder de gevangenen na hun ontslag gesteld zijn, tegen de afhoudingen, die men van hun verdiend loon, in de gevangenissen doet, en tot afschaffing van het strafwetboek, sedert de vernietiging van de Jurij, die er de gestrengheid van temperde.

De zitting wordt kwartier voor drie uren opgeheven en de volgende zitting bepaalt tegen aanstaande Zaturdag ten elf ure.

'S GRAVENHAGEN den 22 Februarij. Tijdingen van den Helder van den 19 en 20, bij den Burgemeester dezer Stad ontvangen, melden, dat de Scheveningsche pinken, bij het vernemen van de aankomst der *Waterloo*, op de hoogte van Terschelling, niet terug gezeild zijn, maar zich gereed hielden, dat schip op te zoeken, zoodra het ijs, waarvan het gat toen vol was, zulks zou toelaten.

Inmiddels is heden bij Z. Ed. Achtbare een brief ontvangen, gisteren geschreven uit zee, op de hoogte van Loosduinen, door den Commissaris der loodsen, *P. J. Duinker*. In denzelven wordt gemeld, dat Z. Ms. schip *de Waterloo* Zondag Tessel gepasseerd is; dat gezegde Commissaris tot op de plaats, waar hij zich nu bevond, op 7 mijlen afstands, dien bodem niet had kunnen ontdekken; dat, een schooner van Bergen in Noorwegen komende, en dien dag dwars van Noordwijk 6 mijlen van den wal, door hem gepraaid, ook niets van het schip had vernomen; dat hij, om die redenen, van gedachten was, dat *de Waterloo* naar Engeland doorgezeild was; dat hij evenwel nog meer zuidwaarts gaan zou, tot voor Vlissingen, om te zien of het schip ook aldaar mogt zijn. Ondertusschen houden de pinken langs de geheele Hollandsche kust zich in gereedheid, om, bij het opdagen van *de Waterloo*, dat schip allen bijstand te bieden. Van Scheveningen kruisen drie pinken tot op de hoogte van Zandvoort, om hetzelve te ontdekken.

LEYDEN den 25 Februarij. Bij besluit van Z. M. den Koning, zijn bij voortduring tot Leden van de Kamer van Koophandel en Fabrijken dezer Stad benoemd: de Heeren Mr. J. C. BUCAILLE, J. C. BRONSGEEST *de Oudste*, en H. TELDERS, welke op den 31 December l. l. hadden moeten aftreden.

MENGELINGEN.

ONDERZOEK NOPENS DE VRAAG: OF DE *FENICIERS* AMERIKA *gekend, en of zij* AMERIKA *bewoond hebben?*

(Uit het Spaansche tijdschrift: *Ocios de Espanoles emigrados*, leedige oogenblikken van uitgeweken Spanjaarden.)

Het is alleenlijk door middel van *analogische* gevolgtrekkingen, dat men een dragelijk en althans gedeeltelijk voldoenend antwoord op deze vraag geven kan, en de oplossing hopen mag van een vraagstuk, hetwelk tot een, even moeijelijk als ingewikkeld onderzoek aanleiding schijnt te kunnen geven.

Het is onbetwistbaar, *vooreerst* zoo als aan Paus *Paulus III.* de Bisschop van *Taxala*, *Don Julian Garcia* schreef, dat de aloude Indianen *schilderden* in plaats van te *schrijven*, dat wil zeggen, dat zij beelden in de plaats van letteren bezigden; de *Mexikanen* gebruikten figuren in stede van letteren, en de *Peruvianen* vervulden het gebrek of gemis van letteren door zeker soort van beeldschrift, hetwelk *quipos* genaamd wordt, en dit gebruik, hetwelk ook gemeen was aan de volken van het Oosten, wordt door *Lucianus* vermeld als reeds bijzonder eigen aan de *Feniciers*. Deze beelden vertoonden, zoo als *Diodorus* van *Sicilie* verhaalt, dieren, deelen van het menschelijk ligchaam, werktuigen enz. Het waren teekenen, die noch tot opheldering noch tot volmaking van het redebeleid dienen konden, maar die op eene zinnebeeldige wijze voorstelden of vertegenwoordigden wat men wilde te kennen geven. Aldus bedienden men zich van den *Spermer*, om elke snelle verrigting aan te duiden; de *Krokodil* is het teeken der kwaadaardigheid en stilzwijgendheid enz. De oude Indianen hebben gelijksoortige sporen in hunne tempelen, in hunne paleizen, in hunne badstoven en andere openbare plaatsen achtergelaten. En hoezeer men verhaalt, dat de *Feniciers* in vervolg van tijd het letterschrift hebben uitgevonden, zoo als zulks door sommige oude schrijvers verzekerd wordt, wanneer zij van *Kadmus* spreken, en dat zij de kunst van schrijven mededeelden aan de bewoners der eilanden en aan de kustbewoners der Middellandsche Zee in Africa en in Spanje; dan komt het toch waarschijnlijk voor, dat, daar zij die ontdekking nog niet gedaan hadden op den tijd toen zij in dat werelddeel aanlanden, hetwelk wij hedendaags Amerika noemen, zulks de oorzaak was, dat de Indianen zich bij hunne beeldschrift hielden, bij gebrek van voortdurende gemeenschap of verkeer met degenen, die hen alleers waren komen bezoeken.

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

Het is te bejammeren, dat de veroveraars der nieuwe wereld, uit onkunde, het grootste gedeelte dier beelden verbrand en vernietigd hebben, uit hoofde dat zij dezelve voor tooverkunstige teekenen aanzagen. Men vindt ook nu nog hedendaags overblijfselen van die vereerenswaardige oudheid in de onbeschaafde werken van schilder- en beeldhouwkunst, welke vogelen of viervoetige dieren, of hoofden en voeten derzelven voorstelden.

Gemeli heeft in het verhaal zijner reis rondom de wereld, onderscheiden figuren bekend gemaakt, die zeer veel gelijkenis hebben met de Hebreeuwsche letteren *Dolet Caph Resch*, hetwelk vele geleerden genoopt heeft om te gelooven, dat ook het *Fenicische Letterschrift* tot op het vaste land van *Amerika* overgebragt was.

Eene andere omstandigheid, welke mede zeer gunstig is voor deze meening, is de *Analogie*, welke men waarneemt tusschen velerlei woorden, welke gebruikelijk zijn en zekere woorden van de Punische taal.

Het was zeer gewoon bij de *Feniciers* om vele namen van bewoonde plaatsen te beginnen met *Car* Afgod, of *Carta* en *Carja*, hetwelk *Stad* beteekende. Men meent daarvan nog overblijfsels te vinden in *Spanje* in de namen van *Carthagena*, *Cartija*, *Catama* en andere, men mag hetzelfde ook gelooven van de volgende *Amerikaansche* namen, zoo als *Cara* een gewest van *Quito*, *Carabaija* een gewest van *Peru*, en andere namen meer.

Quior beteekent in de Punische taal, *vuur*, *haard*, en van daar figuurlijk *huis*, *woning*, *verblijfplaats*; *Cur* is in de aarde graven om er water uit te trekken; *Queri* is een hoop aarde of steenen, gevormd door eene uitholling; de namen die met *Cor* en *Cur*, *Quir* en *Quer* beginnen, zijn ontelbaar in beide Amerika's, zoodanige zijn *Corac*, *Curalmara*, *Queratoca*, *Quirabas* en eene menigte andere, nagenoeg gelijkluidende benamingen.

Men bespeurt de sporen van de barbaarschheid der Kananeërs in de offerhanden der Indische Afgodedienaars. De Spanjaarden vonden te *Yucatan* vele metalen standbeelden, die hol waren, met gevouwen handen om de kinderen op te ontvangen die hun opgeofferd werden. Men stak kolen aan in de holte van het afgodsbeeld, en het metaal, dat dus allengs gloeijend werd, deed de onschuldige offers weldra deerlijk tot asch verteeren. Even zoo was het afgodsbeeld van *Moloch*, het was een standbeeld van metaal, hol en geopend in den omtrek van den schouder. Desgelijks uitgestrekte armen, dienende om de offers op te ontvangen. Deze afschuwelijke offerhanden en andere wreede gebruiken meer, welke de Feniciers aan de Karthaginensers mededeelden, waren in gebruik bij onderscheiden volken van nieuw Spanje, gelijk zulks door *Herrera* verhaalt wordt. Niet alleen dat zij hunne gevangenen offerden, maar ook hunne eigen' landgenooten, wanneer zij aan vreemde gevangenen gebrek hadden, moesten als slachtoffers van hunnen afgodsdienst omkomen.

De Indianen van *Peru* kusten en dienden de lucht, en de *Feniciers* bewogen de lippen, wanneer zij zich oostwaarts keerden, hetwelk bij hen het teeken was, dat zij aanbidden wilden. De Kerkvader *Tertullianus* laakte hen deswege in zijn *Apologeticum*. De eeredienst, welken de oude *Mexikanen* aan de lucht als afgod bewezen, welken zij *Quaetzalcoati* noemden, en den dienst, welken de *Peruanen* aan de lucht zelve

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

bewezen, schijnen overeenkomst te hebben met den dienst, welken de *Feniciers* aan de winden bewezen, aan de welken *Usoo* altaren toewijdde, volgens verhaal van *Eusebius* van *Cesarea*. Het wreedaardig gebruik om het bloed af te tappen en de afgoden daarmede te besproeijen, is aan de *Feniciers* en aan vele andere Indische volken gemeen. De Fenicische Godsdienstplegtigheden, om aan *Mercurius* stenen toe te wijden, door dezelven op hoopen te stapelen, schijnt een overoud gebruik ook der *Peruanen* te zijn. Zij plaatsen, zegt Vader *A. Costa*, steenhoopen op hunnen weg, met het bijgeloovig oogmerk, om zich van eenen gelukkige en voorspoedige reis te verzekeren. Er bestaan nog heden ten dage sporen van deze Fenicische gewoonte, in sommige gewesten van *Spanje*.

De afgod *Rimac* staat in groot aanzien en heeft eene zeer groote vermaardheid bij de Indianen van *Peru*, uithoofde van de Godspraken welke dezelve gaf. Deze afgod schijnt veel overeenkomst te hebben met den afgod *Rimmon* van *Damascus*. *Grotius* gelooft dat zij onder dit zinnebeeld de zon aanbaden, dien zij *Belsamen*, dat is: *Heer des Hemels*, noemden. Deze Godsdienstplegtigheden der Heidenen is aan bijna alle de Oost- en West-Indische volken gemeen, en schijnt wel de eerste en oudste geweest te zijn bij alle de afgodsdienaars.

Toen de nieuwe Wereld ontdekt werd, vond men ook sporen van den *Slangendienst* der Kananeërs. *Torquemada* zegt, dat een groot deel der Indische stammen slangen aanbaden en derzelver bewegingen gade sloegen, om daaruit voorteekenen af te leiden. De Mexikanen onderhielden eenen slang, die rondom hunnen Afgod *Huitgliputli* geslingerd was. Behalve dat, meenden de *Incas*, dat zij het vermogen hadden om zich in eene slang te veranderen, en het is onder die gedaante, dat *Atahevalpa* voorgaf aan de wapenen van zijnen broeder *Huascar* ontkomen te zijn. Onwedersprekelijhe getuigen bewijzen ons, dat de *Feniciers* de helden hunner natie tot Godheden ontschiepen, zoo als zij dit deden ten aanzien van *Hercules* en *Tinuis:* even zoo *Viracocha* in Peru, en *Quetzalcoat* in *Mexiko* strekken ten bewijze dat de Indianen dit gebruik ook mede navolgden. Wat het volkskarakter aangaat, de schrijvers die dat der Indische volken afgeschilderd hebben, zoo als hetzelve was tijdens de verovering der nieuwe wereld, stemmen bijkans allen overeen met het tafereel hetwelk *Plutarchus* geeft van de zeden der *Feniciers*. Het gebruik om de lijken te bewaren was gemeen aan de Feniciers en aan de Indianen van Amerika. Geen volk der oudheid heeft de Feniciers overtroffen in het boogschutters werk en deze behendigheid was tot het toppunt van volmaaktheid gebragt bij de Amerikanen. *Bochart* brengt verscheiden getuigenissen bij, ten bewijze, dat de Feniciers zich van vederen bedienden, tot onderscheiden' lijfs-opschik; er was geen spoor meer van deze zeldzame kunst overgebleven, noch in *Europa*, noch in *Azie*, sedert de verwoesting van *Tyrus*; maar onderscheiden Indische volken, bragten de kunst tot zulk een hoogte van volmaaktheid, dat zij onze bekwaamste kunstwerkers de grootste verwondering gaven.

DE VALLEI
VAN
MISSISSIPI.

De Vallei welke door den *Mississipi* en deszelfs takken besproeid wordt, overtreft in uitgestrektheid alle andere landen, welker wateren zich niet anders dan in eene enkele rivier vereenigen om zich in den Oceaan uit te storten. De Mississipi verdeelt de Vereenigde Staten van het Noorden naar het Zuiden in twee tamelijk gelijke deelen, het eene Oostelijk het andere Westelijk, waaruit men bespeurt dat de Vallei, welke zij doorloopt, zich geplaatst vindt in het middelpunt van het Amerikaansche Gemeenebest. Oostwaarts strekt zij zich uit naar de *Alléganische* bergen, welke het Noord-Amerikaansche Gemeenebest en Atlantische en Westelijke Staten verdeelt; ten Westen loopt zij tot aan de rotsachtige bergen (*rocky-mountains*) die de Staten en landen ten Westen van den Mississipi afzonderen van de landen, welker kusten bespoeld worden door de stille Zee. Deze Vallei strekt zich uit over den 19den graad noordoostbreedte en 23 graad lengte, en omvat eene oppervlakte van meer dan eene millioen vierkante Engelsche mijlen. De rivieren welke deze onmetelijke landstreek doorsnijden, en zich ten laatste in de Mississipi vereenigen, zijn in grooten getale en stroomen in alle rigtingen, en zijn van eene buitengemeene lengte. Die, welke in de Mississipi aan de westelijke zijde vallen, zijn de *Arkansas*, twee duizend mijlen lang, waar van 1000 mijlen bevaarbaar; de *Missouri*, 4400 mijlen lang, waar van 2600 bevaarbaar. Men moet hierbij ook nog vermelden *de roode Rivier*, 500 mijlen, de *Desmoins* 800 mijlen, en de rivier *St. Pieter* 200 mijlen bevaarbaar. De rivieren welke zich ten Oosten bij den Mississipi voegen, zijn de *Tazoo*, 100 mijlen bevaarbaar, de *Ohio*, lang 945 mijlen, bevaarbaar in hare geheele lengte, de *Illinois*, 200 mijlen, de *Ouisconsin*, lang 350 mijlen, waarvan 180 bevaarbaar.

Bijna alle koopwaren welke voor *entrepôt* vatbaar zijn, Indisch Suikerriet, Rijst van Ethiopie, Specerijen van *Malacca*, de Wijnranken uit Frankrijk en de Katoenboomen der Eilanden van de stille Zee, zijn de natuurlijke voortbrengselen van dezen rijken en vruchtbaren grond. Men vindt behalve dat in deze landstreek eene talrijke en zeldzame verscheidenheid van delfstoffen, van metalen die de hoogste waarde hebben en van eene algemeene bruikbaarheid zijn.

Sedert de Amerikaansche omwenteling hebben er zich Kolonien gevestigd in het binnenste gedeelte dezer ruime Vallei; er hebben zich Staten en Regtsgebieden georganiseerd, en die oorden welke voormaals gansch woest waren, zijn in een tijdvak van twintig jaren herschapen tot steden, welke door hare rijkdommen wedijveren met hoofdsteden der oude wereld, welke eeuwen noodig gehad hebben om haren voorspoed te vestigen. *Nieuw-Orleans*, hetwelk naar zijnen omvang te rekenen, de zesde Stad der Vereenigde Staten is, telt thans reeds 40,000 inwoners, *Cincinnati* hetwelk in 1805 slechts eene bevolking van 500 inwoners had, telde er reeds 9600 in 1820, *Lexington* in Kentucky, had bij de laatste volkstelling 5300 zielen, *Nasville* in Tennesée, heeft 6000 inwoners, en *Saint-Louis* in Missouri, 4200 zielen. De geheele bevolking van dat land ten Westen der *Alleghanische* bergen, beloopt, zonder de Indische oorspronkelijke bewoners mede te tellen, ongeveer 2,300,000 inwoners, hetwelk iets meer dan twee bewoners op elke vierkante Engelsche mijl uitmaakt.

Maar de Civilisatie verschijnt nog maar in haar eerste morgenrood over deze heerlijke landstreek, die voor de schoonste en vruchtbaarste van het gansche land van Amerika gehouden wordt. Het weinige dat men reeds gedaan heeft, verliest zich als het ware in de onmetelijkheid van deszelfs hulpbronnen, en de volkomene ontwikkeling van voorspoed en welvaart, welke deze landstreek bereiken kan, zal voor de volgende eeuwen een vraagstuk zijn, waardig om de aanhoudende pogingen van vele duizende menschen bezig te houden. Een land gelijk dit, zal, zoodra de tijd deszelfs schatten en hulpmiddelen alle zal hebben doen kennen, noodwendig uit zijnen boezem de rijkste en meest bevolkte steden en landen zien te voorschijn komen, welke de aardbol immer zal vertoond kunnen hebben.

Atlantis.

TIJDSCHRIFTEN
IN
NOORD-AMERIKA.

Onder de teekenen, welke den voorspoed van een land bewijzen, wordt bij velen, en niet geheel ten onregte, de vermenigvuldiging der *Tijdschriften* als een der zekerste gerekend. In *Spanje* bestaat slechts één Hof-Courant, die te *Madrid* gedrukt wordt; te *Rome* bestaat slechts één *Diario*, voor de Staten van den Paus; en een Officieele Courant te *Naples*, voor het Koningrijk der beide Sicilien; men kan hetzelfde zeggen aangaande de overige Staten van *Italie*, en dezelfde verhouding heeft ook plaats, ten aanzien der Oostenrijksche Staten.

Engeland, hetwelk zeerzeker het best geregeerde land van geheel *Europa* is, ziet eene geheel onberekenbare menigte Tijdschriften in het licht verschijnen; daarna komt *Frankrijk* en eenige gedeelten van *Duitschland*. Men kent op zijn best *Tijdschriften* in *Rusland*, alwaar het gros der inwoners slaven zijn, en een volstrekt en willekeurig Gouvernement heerscht, hetwelk geen antwoord van zijne daden geeft. Het is opmerkenswaardig, dat er in *Noord-Amerika* dorpen gevonden worden, uit niet méér dan dertig of veertig huizen bestaande, van welke dorpen elk een getal *Tijdschriften* in het licht geeft, gelijk staande, met datgene, hetwelk in alle de landen en staten van den Paus of van den Koning van *Spanje* bestaan. Men heeft bij eene naauwkeurige opneming, welke in 1824 door den Directeur-Generaal der Posten in de Vereenigde Staten van *Noord-Amerika* gedaan is, bevonden, dat er in dat Gemeenebest 598 *Tijdschriften* en *Dagbladen* uitkomen; en, wanneer men den loop nagaat, welke de zaken in dat gelukkige land nemen, is het te vermoeden, dat dit getal vermeerderd zal worden tot 20 of 25. De staat van *Ohio* alleen, welke een bijkans nieuw land is, geeft er 48, *Pensylvanie* 110 en *New-Yorck* 137 uit.

Archives Philologiques.

ENGELAND
in 1826 met
ENGELAND
in 1776 vergeleken.

De bevolking van *Groot-Brittannie* beloopt thans 8 millioenen inwoners meer, dan voor zeventig jaar. In vijf en twintig jaren is het getal der huizen, alleenlijk in *Engeland* en *Wallis*, de helft meerder dan voor 70 jaren. Vijftig jaren geleden geloofde men naauwelijks aan de bestaanbaarheid van *Canalen*. Vijftien millioen uit de publieke schatkist worden thans nuttig besteed aan deze werken, en de helft dier som aan derzelver voltrekking. Vijftig jaren geleden bezat *Engeland* op zijn best genomen, eene enkele Stoom- of Vuurmachine. Heden telt men er voor het minst 12 duizend in dat Koningrijk, wier vereenigde kracht aan die van 250 duizend paarden gelijk staat, welke kracht voldoende zou zijn, om in een dag de allergrootste der *Pyramide* in *Egypte* op te heffen. Vijftig jaren geleden beliep de uitvoer van verwerkt katoen niet meer dan 250 duizend oude ponden; thans beloopt dezelve 30 millioen ponden. Gelijktijdig nogtans is de uitvoer van wollen stoffen, in weerwil van de mededinging der *Saksen*, *Pruissen*, *Spanjaarden* en *Noord-Amerikanen*, geklommen tot 2 en 1 half millioen pd. st. Vijftig jaren geleden beliep de invoer van zijde, slechts 300 duizend ponden; heden is dezelve tot bijkans 30 millioen toegenomen. De uitvoer van wolle stoffen was 4 millioen; thans is dezelve 40 millioen. Vijftig jaren geleden beliep de waarde van uitvoer, zoowel nationale als vreemde, 15 millioen; heden is de uitvoer alleenlijk van Engelsche goederen, méér dan vijftig millioen. Vijftig jaren geleden waren er in *Schotland* slechts twee of drie schepen van omtrent honderd tonnen; het geheele Engelsche tongeld beloopt thans op 250 duizend tonpartij door het *Hindoüismus* te verdedigen, dat is de eeredienst en de oude gebruiken van *Hindostan*, en de anderen door daarentegen meer Wijsgeerige begrippen voor te staan. Het is een twist van denzelfden aard als die welke gevoerd wordt tusschen de *Edinburg Review* en de *Quarterly Review*; de *Morning Chronicle* en de *New Times*; de *Courier* en de *Etoile*. Aldus zijn op alle punten van den aardbol de oude en nieuwe denkbeelden als 't ware handgemeen.

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

nen, en verschaft werk aan 20 duizend menschen. Voor vijftig jaren, zegt *Chalmers*, bedroeg de geheele marine niet meer dan eene vracht van 100 duizend tonnen; thans beloop dezelve ongeveer drie millioenen tonnen, en geeft aan twee maal honderd duizend menschen werk. Van waar ontstaat deze ongeloofbare aanwas van welvaart? Van de Staatkundige, Burgerlijke en Godsdienstige vrijheid, welke alle Engelschen genieten; en vooral van een goed openbaar onderwijs. Wanneer zal men andere landen, die zeker niet minder hulpbronnen en hulpmiddelen hebben dan *Engeland*, denzelfden trap van voorspoed zien bereiken? Maar waar men ooit vrijheid zoude kunnen missen. Trouwens redelijke vrijheid nergens. Bij onderwijs, opvoeding en wetenschappen, is vrijheid geheel onmisbaar!

Journal des Connaissances Usuelles.

HINDOUSCHE
TIJDSCHRIFTEN.

Er is eene daadzaak welke zeer weinig bekend in Europa nogtans zeer opmerkenswaardig is, te weten dat er sedert ettelijke jaren in Indië *Tijdschriften* en *Dagbladen* bestaan, welke geschreven en uitgegeven worden in de onderscheidene tongvallen der Landtaal, die door de Inlanders gesproken wordt. In den loop van zeven jaren, is het getal dier periodieke schriften welke uitsluitend voor inboorlingen van dat uitgestrekte land bestemd zijn reeds tot zes geklommen. Vier zijn geschreven in het *Bengaalsch* en twee in het *Perzisch*, welke laatstgemelde taal zeer algemeen gebruikelijk is in Indië aan gene zijde van den Ganges. Het Eerste dezer tijdschriften naar orde van dagteeking is de *Somatchara-Darpana*, welke reeds sedert den 23 Mei 1818 bestaat en op de persen van Serampore gedrukt wordt. Dit tijdschrift geeft het staatkundig nieuws van iedere week, korte berigten betrekkelijk de merkwaardigste gebeurtenissen en ontdekkingen van Europa, steeds met een nadrukkelijk opzien *tot* en handhaving *van* de belangen van het Britsche Gouvernement; men vindt in hetzelve ook doorgaans twee en zelfs somtijds drie kolommen met onderhoudend, leerzaam en vermakelijk Mengelwerk. Het is niet onbelangrijk hierbij op te merken, hoe de Redacteurs hunne pogingen aanwenden om aan hun Weekblad eene algemeene publiciteit te geven en aan een groot en gemengd aantal lezers te verschaffen; hoezeer het *Bengalisch* de tongval is waarvan zij zich allermeest bedienen, zoo belet dit niet dat er ook menig artikel in het *Talinga* en *Hindostani* enz. enz.: in opgenomen worde, en het is geheel niet vreemd om de kolommen, van een eenig nummer vier of vijf verschillende dialecten te zien bevatten. Na de *Somatchara-Darpana* komen de *Sabatmouds* en de *Sambat-Tchandrika*, welke niet meer zijn dan eene bloote herhaling van alles wat dat Tijdschrift van *Serampore* reeds heeft medegedeeld. Daar de uitgevers dier tijdschriften niet kunnen putten uit de Engelsche papieren, die hun niet dan met veel moeite ter hand komen, zoo vergenoegen zij zich met aan hunne lezers een beknopt overzigt te geven van de voorvallen, ongelukken als anderzins, welke in hunne stad en omstreken plaats grijpen. Zij begeven zich ook wel eens in zeer hevige twistschrijverijen; de eene

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

De *Timara-Nashaka* of *verwoester der duisternis* schrift in eenen geest die in volkomen tegenspraak staat met deszelfs benaming of titel, aangezien het alle mogelijke pogingen aanwendt om de duisternissen te vermeerderen. Het is dit tijdschrift hetwelk alle wonderen van geheel Indië verkondigt. Wanneer men dit blad doorleest zoude men mogen gelooven nog in de *gouden eeuw* van het *Hindouismus* te zijn, en in de gelukkige tijden, toen de Goden van dat land nog regtstreeksche en persoonlijke betrekkingen onderhielden met de menschen. Wel verre van die zoogenaamde wonderen aan die regelen eener verstandige oordeelkunde te toetsen, spannen de Redacteurs der *Timara-Nashaka* hunne uiterste krachten in, om de authenticiteit dier mirakelen boven allen twijfel te verheffen.

De twee Tijdschriften welke in het *Perzisch* geschreven worden, zijn nog niet zoo volkomen bekend als de hiervoren genoemde, maar dit kan men er van zeggen dat zij niet veel meer bevatten dan een dor en smakeloos uittreksel uit de *Ukbars*, dat is, uit de openbare rapporten welke in de onderscheidene Hoven van Indië bekend gemaakt worden, en die een tot in de kleinste bijzonderheden gaande verslag geven van de dagelijksche verrigtingen der grooten, van hunne plegtige bezoeken, pligtplegingen, festynen als anderzins. Men schat dat het getal der lezers welke deze zes tijdschriften zamengenomen hebben, ruim duizend kan beloopen. Dit is zeker vrij gering voor eene bevolking van 80 millioenen menschen; maar dit gering getal heeft eene strekking welke eene dagelijksche vermeerdering doet te gemoet zien, en men moet niet vergeten dat honderd en vijftig jaren geleden, de Tijdschriften in Groot Brittanje en Frankrijk, gewis geen grooter getal van lezers telden. Behalve dat, worden er, onafhankelijk van de *Hindousche* en *Perzische* Couranten in Indië nog een groot getal Engelsche, dat is, in de Engelsche taal geschreven Tijdschriften, Periodieke Recueils en gelijksoortige werkjes in het licht gegeven.

Revue Brittannique.

GEDICHTEN
VAN
H. M. DE KONINGIN
VAN
SPANJE.

Sedert *Maria Stuart*, heeft men slechts weinig Koninginnen gezien, die ook dichteressen waren. Thans heeft er zich echter eene aan de wereld doen kennen. Deze is Spanje's Koningin; is het droefgeestigheid, is het een stil terug wenschen naar het Duitsche Vaderland, welke aan deze Jonge Saksische Prinses, dichterlijke gedachten ingeeft, onder den Spaanschen hemelstreek? wil zij trachten om haar verdriet, hare verveling te vergeten, of af te leiden? of bejaagt zij de gunst van een woest volk door in zijne taal te zingen? weldra, indien wij aan het Engelsch Tijdschrift *the Globe* geloof mogen gunnen, zal er eene verzameling van *Poesies Castillanes* in het licht gegeven worden. In afwachting dat dit koninklijk dichtwerk ons eenmaal in handen kome, zie hier wat het zoo even genoemde tijdschrift daarvan voorloopig mededeelt.

„ De Koningin van Spanje, bij haar vertrek van *Solar di Cabras*, heeft de beschrijving van die plaats gemaakt in een stuk van tien verzen, waarin zeer gelukkige wendingen voorkomen, en die ten bewijze verstrekken hoe groot de vorderingen zijn, welke die Prinses reeds in de Kastiljaansche taal gemaakt heeft. Het navolgende is de vertaling van haar dichtstuk:

„ Twee ellendige hutten tusschen twee steile rotsen, het gezigt van eene uitgestrekte zandvlakte, een vloed die zich met geweld en gedruis van de kruin eens bergs nederstort, eene dorre en uitgedroogde natuur, en de Zon zelve, die, als ware het met weerzin op deze plaatsen hare

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

„ verzwakte stralen laat nedervallen. Zoodanig „ is *Solar*, alwaar het menschelijk oog verwon„ derd staat geene andere bewoners te vinden „ dan geiten."

De Koningin heeft reeds vroeger proeven gegeven van haren dichterlijken aanleg in eenen lofzang aan het heilig hart van *Jestes* gewijd, welke gedrukt en op Muziek gebragt is voor de Piano door Mevrouw *Pochet de Bessières*, die eene beroemde toonkunstenaresse op dat instrument is. De muzikale compositie van die Dame, Echtgenoote van een Opper Officier der Koninglijke Garde, is den schoonen dichtrant der Koninginne volkomen waardig, en geheel overeenstemmende met de heiligheid van het bezongen onderwerp. Het wordt als een waar meesterstuk van zalving, bevalligheid en harmonie geroemd.

GEVONDEN HANDSCHRIFTEN
VAN
MILTON.

Men heeft te Londen nieuwe Letterkundige schatten ontdekt. Een toeval heeft een dik pak met handschriften uit een verholen hoek te voorschijn gebragt, bevattende het *openbaar* en *ambteloos leven* van *Milton*. Op deze papieren was de hand gelegd onder de Regering van *Karel II.*, en zij waren onopgemerkt blijven liggen tot op dezen tijd, in het *Bureau der Staats-Archiven*. Eene levensbeschrijving van dien beroemden dichter, geschreven door den uitgever zijner dichtwerken, is dus nu ter perse. Dezelve zal ongemeen wetenswaardige bijzonderheden bevatten, waarvan men tot hiertoe nog geenerlei kennis droeg, en die in deze nu onlangs ontdekte echte stukken ten papiere gesteld zijn geworden. Het schijnt dat deze papieren in het bezit geweest zijn der Weduwe van *Milton*.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatste zijn in Tessel binnengekomen K. J. Dooijes, van Bordeaux, Kapt. Olsen, van Bergen.

Volgens een brief van Wijk, op het Eiland Föhr, in dato 12 Februarij, was aldaar berigt ingekomen uit Mamöe, van Kapt. J. Martens, gevoerd hebbende het schip *die Jungfrau Maria*, hetwelk, den 13 Januarij van Hull naar Föhr vertrokken zijnde, in den storm van den 14den dito een man van het volk, benevens een zwaard en de roerpen, door eene stortzee verlooren had, en den 17de te Baltrum binnengeloopen was, doch den 25ste de reis voortgezet hebbende, den volgende dag door een harden N. O. wind overvallen en door zwaar zeilen zoodanig lek werd, dat het ondanks aanhoudend pompen, vol water liep en hij benevens de stuurman en een man, genoodzaakt was, zich in de boot te redden, waarna zij het schip dadelijk op zijde zagen zinken; na vijf dagen rond gedreven en in het ijs bezet geweest te zijn, gedurende welke tijd de stuurman van koude en gebrek omkwam, was de Kapt. en de overgebleven matroos met adsistentie van 10 man van Manoë, bijna verstijfd van koude, aldaar aangebragt.

Volgens een brief van Nyborg van den 18 Februarij, was de Belt geheel met ijs bedekt, en de overvaart zeer bezwaarlijk.

** *De Kommissie van Landbouw* in ZUID-HOLLAND, maakt hiermede, ter voldoening aan Zijner Majesteits Besluit van 10 April 1822 N°. 12, aan alle Eigenaars of Houders van SPRING-HENGSTEN, boven de twee jaren oud, bekend, dat de Keuring der *Spring-Hengsten* dit jaar zal gehouden worden:
Te *Dirksland* op Woensdag den 7 Maart
Te *Brielle* op Donderdag den 8 Maart } des voormiddags ten tien uren.
Te *Voorschoten* op Woensdag den 14 Maart
Te *Gorinchem* op Vrijdag den 16 Maart
Zullende de Premie-Keur plaats hebben te *Rotterdam* op Woensdag den 28 Maart 1827, ten twaalf uren.
s' Gravenhage den 19 Februarij 1827.
Uit naam der Kommissie voornt.,
JOAN QUARLES VAN UFFORD, *Secretaris*.

** *De Houtvester in het 1ste District* ZUID-HOLLAND, geeft bij deze kennis, dat de AANVRAAG-BILLETTEN voor Jagt en Visscherij, door de belanghebbende kunnen worden afgehaald; terwijl zij tevens herinnert worden, dat dezelve vóór den 1sten April aanstaande, behoorlijk ingevuld moeten worden terug bezorgt, wordende na dien tijd geene verzoeken dan bij Request aangenomen.
CUNÆUS.

135ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.
ZESDE KLASSE.
57ste Lijst, Geene.
58ste „ N°. 8068 en 25269, ieder een prijs van *f* 1000.
59ste „ Geene.
60ste „ N°. 22571 en 31825, ieder *f* 1000, en 13496, een premie van *f* 2500.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.
Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.
Maandag den 26 Februarij 1827,
DE KRUISVAARDERS, *Tooneelspel*, in vijf Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*; versierd met deszelfs Decoratiën, Costumes en verder groot Spectakel. Na hetzelve: DE SCHIPBREUK, OF DE ERFGENAMEN, *Blijspel*, naar het Fransch.

** Heden verloste allervoorspoedigst van een DOCHTER, S. J. H. NEDERBURGH, geliefde Echtgenoote van
J. P. DE FREMERY.
OUWENDIJK bij *s' Gravezande* 22 Febr. 1827.

** LEYDEN den 23 Februarij 1827. Heden overleed in den ouderdom van ruim 81 jaren, de Wel-Edele zeer Geleerde Heer JAN BARNARD SANDIFORT, *Oud Stads Medicinae Doctor* in *s' Gravenhage*.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.
Amsterdam den 24 *Februarij* 1827.

Holland,	Werkelijke Schuld .	2½ pCt.	*f* 51½	a 5[illegible]
	Rest. Uitgestelde dito		- 13/16	a [illegible]
	Kans-Biljetten		- 18	a 18[illegible]
	Stellen van uitgeloten dito . .		- 6550	a 66[illegible]
	Amortisatie-Sijndic.	4½ pCt.	- 94½	a 95
	Domein Losrenten .	2½ „	- 87½	a 88
	Handel-Maatschappij	4½ „	- 87½	a 88
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	- —	a —
	Dito op dito	3 „	- 69	a 69[illegible]
Rusland,	bij *Hope en Comp.* .	5 „	- 99¾	a 100
	Ins. op 't Grootb. .	6 „	- 51¼	a 51[illegible]
Pruissen,	Obl. Neg. Londen .	5 „	- —	a —
	dito in Londen van 1822 . .		- —	a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	- 26½	a 27
	Nieuwe geldl. van 1822 . . .		- 11¼	a 11[illegible]
Oostenr.,	Obl. bij *Gollen Comp.*	5 „	- 75¾	a 76[illegible]
	dito	4 „	- 61	a 61[illegible]
	Certificaten	2½ „	- 41¼	a 41[illegible]
	Neg. Metaliek . . .	5 „	- 85¼	a 85[illegible]
	Dito Bank-Actien		- 1280	a 12[illegible]
Napels,	Certificaten	5 pCt.	- —	a —
	dito dito in Napels		- 70	a 70[illegible]

** Het algemeen *Kantoor van Administratie* te *Amsterdam*, onder directie van STADNITSKI en VAN HEUKELOM (C. S.), adverteerd: dat de COUPONS, van door hetzelve uitgegevene Certificaten van *Russische Fondsen*, verschenen 1/13 Januarij 1827, van heden af, zullen worden betaald ten Kantore van de *Ontvang-* en *Betaalkas*, als: Van de 6 pCt. in Assignaten, groot Rs. 30, met *f* 14. 63 cts., veertien guldens drie en zestig cents.
Idem 6 pCt. in Zilver, groot Rs. 15, met *f* 27. 25 cts., zeven en twintig gulden en vijf en twintig cents.

** Een ieder wordt gewaarschuwt de persoon van HERMANES VAN AS, niet verder te onteeren of met afschuwelijke daden te beschuldigen; zoo er iemand is die een zoodanige beschuldiger weet aan te brengen, niet alleen van deze tijd, maar van zijn jeugd af tot heden toe, zal eene belooning genieten van *twee honderd gulden*.
Leyden den 26 Februarij 1827.

** De nieuwe uitvinding van VIJLEN voor *Exteroogen*, *Likdoorens* of *Eeld enz.*, welke in eenige minuten dezelve tot stof, zonder de minste pijn, doen verdwijnen. Zijn te bekomen bij de Heer H. HORSMAN, in het Magazijn van Galanterien, op de hoek van de Maarsemansteeg en Breedestraat te Leyden, alwaar het Depot gesteld is, tegen deze geringe prijs van 60 cents. Het Berigt *gratis*.

** Op Zaturdag den 3 Maart 1827, zal men in 't Logement aan den Burg te Leyden, publiek veilen en verkoopen: Negen HUIZEN en ERVEN, allen staande en gelegen binnen de Stad Leyden: breeder bij Billetten omschreven; waarvan inmiddels nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris J. B. VAN GENT, te Leyden voornoemd.

** Op Zaturdag den 3 Maart 1827, des avonds ten vijf ure, zal men in het Heeren Logement aan den Burg binnen Leyden, ingevolge bekomen *Regterlijke authorisatie*, publiek veilen en verkoopen: Drie hechte, sterke en wel betimmerde HUIZEN en ERVEN, staande en gelegen binnen Leyden, op de Oranjegracht, Wijk 8 N°. 599, 659 en 660; mitsgaders *Vrijwillig*, een aangename en wel gelegen SPEEL-TUIN, gelegen buiten de Koepoort der Stad Leyden, in de Roode Laan, onder den Ambachte van Soeterwoude, geteekend met N°. 311 en 312: breeder bij Billetten omschreven en nadere informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris A. ZUURDEEG, te Leyden voornoemd.

** Bij de Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK te Leyden, wordt heden uitgegeven:
I. De invoer van THEE, ter overweging voorgesteld, door P. DE HAAN, Pzn., in 8vo.; prijs 80 cents.
II. Het allezints gelijkend Portrait van den Wel-Ed. Heer Med. Dr. H CUYPERS; gelithographieerd door den Heer C. KRUSEMAN; prijs op *papier de Chine*: *f* 2, op *roijaal Velin*: *f* 1. 60; (wordt niet in commissie verzonden.)

** LEIDEN. — De *Gezigtkundige Glazen-* en *Brillenslijper* MAGNUS MORIS, berigt het geëerde Publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is, in het Logement *de gouden Leeuw*, op de Breedestraat, Heden, Maandag en Morgen, Dingsdag den 26 en 27 dezer; recommandeert zich tot het leveren van regelmatig geslepene GLAZEN tot BRILLEN, voor een ieders gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren, en zal gemelde den 28ste en verdere dagen te spreken of te ontbieden zijn bij de Wed. WEYDOM, op de Kleine Groenmarkt te *s' Gravenhage*.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.